

2019, Ημερολόγια Πολέμου και Αιχμαλωσίας" Παναγιώτης Νικόπουλος, εισαγωγή Ηρώ Νικοπούλου, ΜΙΕΤ

καταπιεσμένη ή έγκλωβισμένη παιδικότητα του ένηλικου. 'Ο Παναγιώτης δέν φωτογράφιζε είς ανάμνησιν και μόνον, φωτογράφιζε με άποψη και με πάθος. Γι' αυτό στα θέματά του υπάρχουν, πέρα από τὰ πρόσωπα συγγενών και φίλων, πολλά τοπία, δέντρα, λεπτομέρειες τής φύσης, ζωα - ήταν ευαίσθητος, φιλόζωος. Και όλα αυτά βέβαια πάντα σε άσπρόμαυρη αποτύπωση, ακόμη και μετά τή δυνατότητα του έγχρωμου φίλμ.

Φυσικά ήταν ο πρώτος στην οικογένεια που απέκτησε φωτογραφική μηχανή. Έχουμε φωτογραφίες του από τὸ μακρινὸ 1934, δηλαδή όταν ήταν 16 ετών! Και αυτό μάλλον δέν ήταν τυχαίο. 'Ο Παναγιώτης -όπως και ή μεγαλύτερη αδελφή του Καίτη- γεννήθηκε στὸ Σικάγο τὸ 1918, πόλη στην οποία ο πατέρας του Γεώργιος Νικόπουλος είχε σπουδάσει και εργαζόταν ως μηχανικός κινηματογράφου. 'Η 'Αμερική εκείνη τήν περίοδο βρισκόταν σε οικονομική άκμή και στην αίχμη των πρωτοποριακών ανακαλύψεων σε πολλούς τομείς. Τὸ 1921 επιστρέφουν οικογενειακῶς στη γενέθλια πόλη, τήν Καλαμάτα, όπου ο πατέρας του συνεργάζεται με τούς αδελφούς τής συζύγου του 'Αργυρῶς, τούς Θανάση και Σωκράτη Κατσίκα, και ιδρύουν τὸν πρώτο κινηματογράφο τής πόλης με τήν ὀνομασία «'Αμερικανός». 'Ο πατέρας του υπήρξε λοιπὸν πρωτοπόρος για τήν πόλη του αλλά και για τὸν υπόλοιπο έλλαδικὸ χῶρο, μιᾶς και ήταν ἀπὸ τούς πρώτους που ασχολήθηκαν με τὸν κινηματογράφο, και ήταν έξοικειωμένος με τίς νέες τεχνολογίες εκείνης τής εποχῆς. 'Ο κόσμος τής εικόνας κατὰ συνέπεια αποτελοῦσε στοιχείο καθημερινῆς οικογενειακῆς συζήτησης και τριβῆς. Μέσα σ' αυτό τὸ κλίμα, ή ένασχόληση του Παναγιώτη με τή φωτογραφία εξέλιχθηκε φυσιολογικά και ἀπρόσκοπτα.

"Όσο ζοῦσαν στὸ Σικάγο, ο Γεώργιος Νικόπουλος μαζί με τή σύζυγό του είχαν προσχωρήσει σε μιὰ ἀπὸ τίς πολλές ἀμερικαν-

